

БРАТЯ ГРИМ
ОТЛИВАНЕТО НА КАМБАНА
В АТЕНДОРН

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

В Атендорн, едно градче край Кьолн във Вестфалия, живеела — според хорските спомени — вдовица, която пратила сина си да учи търговия в Холандия. Той се справял така добре, че всяка година можел да праща на майка си част от печалбата. Веднъж заедно с останалите стоки ѝ пратил плоча от чисто злато, но боядисана в черно. Майката, която не била уведомена за ценността на подаръка, поставила плочата под една пейка в магазина си и тя стояла там, докато в страната не дошъл някакъв леяр, на когото жителите на Атендорн възложили да отлее камбана, а нужния метал решили да изпросят от гражданите. Те започнали да събират материала, като получавали всевъзможни железни съдове, а като стигнали до вратата на вдовицата, тя им дала златото на сина си, понеже не знаела, че е злато, пък нямала друга потрошена посуда.

Леярят заминал за Аренсберг, за да направи и там няколко камбани, а в Атендорн оставил един свой калфа, като му наредил да направи формата и да подготви всичко необходимо, но да отложи изливането, докато той самият не се завърне. Тъй като обаче майсторът все не се връщал, а калфата искал сам да се пробва, той започнал отливането и направил на жителите на Атендорн такава приятна на вид и звук камбана, че те решили да я бият след заминаването му (понеже той пожелал да отиде в Аренсберг при майстора си, за да му съобщи за удачното дело) дотогава, докато той може да я чува. Освен това неколцина го последвали с кани в ръцете, като постоянно го канели да пийне. Когато, така почитан и радостен, той достигнал до каменния мост между Атендорн и княжеския дворец Шнеленберг, насреща му се явил майсторът, който извикал: „Какво си сторил, животно!“, и го прострелял в главата. На придружителите пък рекъл: „Този тип е отлял камбаната като някакъв шегобиец“, и предложил да я отлее наново и да направи друга за града. Сетне влязъл в града и повторил речта си, все едно сделката била уговорена. Той обаче бил задържан за убийство и попитан какво го е накарало да постъпи така, след като гражданите били напълно доволни от работата на калфата? Накрая той признал, че познал по звука, дето в камбаната има значителна маса злато, която той не би поставил вътре, ами би заделил, ако калфата беше изчакал, както му било заповядано, с отливането, поради което и го погубил.

Главата на майстора била отсечена, а на моста, на който калфата намерил края си, бил издигнат железен кръст в негова памет.

Междувременно никой не можел да предположи откъде се е взело златото за камбаната, докато синът на вдовицата не се върнал у дома си с радост и отрупан с огромно богатство. Той искрено съжалявал, че неговото злато е отнело живота на двама души, единият невинен, а другият виновен, но не поискал обратно златото си, понеже Бог и така го бил достатъчно благословил.

Доста време по-късно гръмотевица ударила църковната кула, разрушила всичко с изключение на стените, а камбаната се стопила. В пепелта обаче намерили материал, който приличал по съдържанието си на златните гулдени, което позволило кулата да бъде изградена отново и покрита с олово.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.